№ 2. Warszawa, dnia 8 Lutego 1919 r. Rok I.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 mk. Prenumerata kwartalna 10 mk. Ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu" oraz inseraty publiczne należy kierować do Administracji, Nowy Świat 69. Cena ogłoszeń za wiersz jednoszpaltowy po tekście 2 mk.

19.

Odezwa Rządu.

Walka z wrogami, otaczającymi nas ze wszystkich stron, walka z głodem, który można usunąć tylko przez szybki dowóz środków żywności i przez natychmiastowe uruchomienie przemysłu, walka z ciemnotą, która twórcze siły narodu ujarzmia i niszczy — oto zadania społeczne, tak palące, iż Rząd natychmiast, póki czas jeszcze, musi do nich przystąpić.

Obowiązkiem każdego Polaka jest dać Rządowi środki do wypełnienia tych zadań.

Rozstrzygają się losy Rzeczypospolitej Polskiej. Nie żądając od obywateli ofiar, lecz tylko zrozumienia zarówno interesów ogółu, jak i własnego interesu każdej jednostki, Rząd zwraca się do społeczeństwa z wezwaniem do podpisywania pożyczki państwowej.

Każdy, kto dziś podpisze pożyczkę państwową, umieszczając swe oszczędności w sposób korzystny dla siebie, pewny, zagwarantowany olbrzymim majątkiem Państwa, spełni obowiązek obywatelski i czynem swoim przyczyni się do zwycięstwa w walce o wolność i o przyszłe losy Polski.

Niech wyniki pożyczki dadzą światu dowód wiary całego społeczeństwa naszego w siłę i przyszłość Państwa Polskiego tak świetny, jak go już dają, niosąc Ojczyźnie bez rachunku życie i krew swoją, żołnierze nasi.

Warszawa, dnia 20 stycznia 1919 r.

Prezydent Ministrów:
(—) *I. J. Paderewski.*

(—) Dr. *Józef Englich.*
(—) Dr. *Kazimierz Hącia.*
(—) *Jerzy Iwanowski.*
(—) *Stanisław Janicki.*
(—) Dr. *Tomasz Janiszewski.*
(—) *Hubert Linde.*
(—) *Antoni Minkiewicz.*
(—) *Józef Pruchnik.*
(—) *Zenon Przesmycki.*
(—) *Leon Supiński.*
(—) *Stanisław Wojciechowski.*
(—) *Juljan Eberhardt.*
(—) Pułk. *Jan Wroczyński.*

(Monitor Polski № 15 z d. 20 stycznia 1919 r.)

20.

Do

Pana JÓZEFA ENGLICHA

w Warszawie.

Mianuję Pana Ministrem Skarbu.

Naczelnik Państwa:
(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:
(—) *I. J. Paderewski.*

Warszawa, dnia 16 stycznia 1919 roku.

(Monitor Polski № 14 z d. 18 stycznia 1919 r.)

Skarb Narodowy.

21.

Dekret

o skarbie narodowym, powstałym z ofiar prywatnych.

Art. 1. Urząd Skarbu Narodowego przyjmuje ofiary na skarb narodowy w postaci kruszców szlachetnych, jak złoto, srebro, platyna i przedmiotów we wszelkiej postaci i stanie, wyrobionych z tych kruszców, wszelkiego rodzaju walut pieniężnych, obligów, akcji, papierów procentowych i kuponów od nich.

Art 2. Skarb Narodowy, zebrany z ofiar prywatnych, jest funduszem nietykalnym i będzie przekazany powstać mającemu Bankowi Polskiemu. Dyspozycja tym funduszem może nastąpić jedynie na mocy uchwały Sejmowej.

Dan w Warszawie, 29 stycznia 1919 r.

Naczelnik Państwa:
(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:
(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Skarbu:
(—) *Englich.*

(Dz. Pr. № 11 z dnia 4 lutego 1919 r. poz. 129).

Organizacja władz.

22.

Statut

Komisji Rządzącej dla Galicji i Śląska Cieszyńskiego oraz Górnej Orawy i Spiżu.

Art. 1.

1) Komisja Rządząca składa się z 48 przedstawicieli kraju, delegowanych na podstawie porozumienia stronnictw.

2) Komisja Rządząca, jako tymczasowy organ Rządu Centralnego w Warszawie, posiada oprócz zakresu działania przedstawionego w artykule 2-im — kompetencję prawodawczą i kontrolującą.

3) Normalną formą aktów Komisji Rządzącej mających moc obowiązującą na jej terytorjum działania, będzie forma rozporządzeń tymczasowych. Rozporządzenia te, jeżeli są zmianą istniejących przejętych ustaw państwowych albo krajowych, mogą być wydane jedynie za aprobatą Naczelnika Państwa na podstawie wniosku właściwego Ministerstwa. Zaprowadzenie nowych danin publicznych i zaciąganie zobowiązań trwałych wymaga takiego samego zatwierdzenia.

4) Komisja Rządząca nie może wydawać rozporządzeń sprzecznych z istniejącemi ustawami lub rozporządzeniami, wydanemi przez Rząd z mocą obowiązującą dla całego Państwa.

Art. 2.

Na czele wykonawczej władzy krajowej stanie wybrany przez Komisję Rządzącą Wydział wykonawczy pod przewodnictwem Komisarza Generalnego i 2 do 4 jego zastępców. Komisarza Generalnego i jego zastępców mianuje na propozycję Komisji Rządzącej Naczelnik Państwa aktem, kontrasygnowanym przez Prezydenta Ministrów. Istniejący dotąd aparat administracyjny władz krajowych i powiatowych podlega Wydziałowi wykonawczemu, przyczem będzie przeprowadzone odpowiednie zespolenie ich działalności z działalnością dotychczasowych organów samorządu krajowego i powiatowego.

Art. 3.

W wypadkach, w których sprawy administracyjne dopuszczały tok instancji aż do trzeciej, t. j. do dawnych ministerstw w Wiedniu, zasadniczą trzecią instancją będzie właściwe ministerstwo w Warszawie. O ile Rząd Centralny w Warszawie na razie nie będzie wykonywał funkcji III-ciej instancji, to tak długo wykonywa je z ramienia Rządu Warszawskiego Wydział wykonawczy. Unormowanie rozdziału kompetencji w tej mierze nastąpi na propozycję Komisji Rządzącej dekretem Naczelnika Państwa.

Art. 4.

Komisja rządząca ma — oprócz załatwienia spraw bieżących — za zadanie przygotowanie w porozumieniu z Rządem jaknajszybszego zupełnego zespolenia byłego zaboru austrjackiego z resztą ziem polskich.

Art. 5.

Sprawy polityki zagranicznej jak również sprawy administracji wojskowej nie należą do zakresu działania Komisji Rządzącej.

Całkowicie wyłączone z zakresu działania Komisji Rządzącej są sprawy dowództwa wojskowego.

Art. 6.

Urządzenie administracji na Śląsku Cieszyńskim odbywa się na podstawie dotychczasowego stosunku między Rządem Warszawskim, Radą Narodową w Cieszynie i byłą Polską Komisją Likwidacyjną. Zmiany tego stosunku wymagać będą w każdym wypadku zgody Rządu Warszawskiego.

Art. 7.

W miarę możności Rząd obejmować będzie poszczególne działy administracji w byłym zaborze austrjackim. Czas przejęcia będzie ustalony w każdym poszczególnym wypadku osobnym rozporządzeniem Rady Ministrów. Równolegle z objęciem pewnego działu pod bezpośrednie zawiadywanie Rządu Centralnego, dział ten przestaje podpadać pod kompetencję Komisji Rządzącej.

Art. 8.

Siedzibą Komisji Rządzącej jest Lwów.

Art. 9.

Komisja Rządząca rozpoczyna działalność z dniem dzisiejszym.

Z tą chwilą ustaje zarówno działalność Polskiej Komisji Likwidacyjnej jak i Tymczasowego Komitetu Rządzącego, a dotychczasowe ich agendy wraz z prawami i obowiązkami przechodzą na Komisję Rządzącą w terminie, który będzie przez Komisję Rządzącą oznaczony.

Dan w Warszawie, dnia 10 stycznia 1919 r.

Naczelnik Państwa:
(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:
(—) *J. Moraczewski.*

(Dz. Praw № 7 z dnia 18 stycznia 1919 r., poz. 106).

Podatki bezpośrednie.

23.

Dekret

w przedmiocie przepisów tymczasowych o moratorjum mieszkaniowem dla pozostających bez pracy.

Art. 4.

Właścicielom domów, dotkniętych tym dekretem, przyznane będą ulgi podatkowe; wysokość i rodzaj tych ulg określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

Art. 5.

Przepisy niniejsze będą miały moc obowiązującą do dnia 1 lipca 1919 r. Rada Ministrów władną będzie uchylić powyższe przepisy bądź wogóle, bądź też dla poszczególnych miejscowości państwa przed powyższym terminem, o czem winno być ogłoszone w Dzienniku Praw.

(Dz. Pr. № 20 z d. 20 grudnia 1918 r. poz. 62).

Opłaty skarbowe.

24.

Rozporządzenie

Ministerstwa Skarbu w przedmiocie marek stemplowych.

Wobec tego, że Kasy powiatowe na obszarze byłej okupacji niemieckiej już w najbliższym czasie zaopatrzone będą we wszystkie rodzaje polskich marek stemplowych, zarządza się:

Używanie marek stemplowych, wydanych przez władzę okupacyjną niemiecką, dozwolone jest tylko do 15 lutego 1919 r. włącznie.

Użycie takich marek stemplowych po terminie powyższym nie będzie uważane za dopełnienie obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej.

Warszawa, dnia 28 stycznia 1919 r.

Minister Skarbu:
(—) *Dr. Englich.*

(Monitor Polski № 26 z d. 1 lutego 1919 r.)

Przepisy walutowe.

25.

Dekret

w przedmiocie jednostki monetarnej waluty polskiej.

Na wniosek Rady Ministrów postanawiam, co następuje:

Art. 1.

Jednostka monetarna waluty polskiej otrzyma nazwę „Lech" a setna jej część nazwę „grosz".

Art. 2.

Wykonanie tego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Dan w Warszawie, d. 5 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:
(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów
(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Skarbu:
(—) Dr. *Englich.*

(Dziennik Praw № 14 z d. 8 lutego 1919 r. poz. 174).

Przepisy cłowe.

26.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu w sprawie zwolnienia od cła artykułów żywności, sprowadzanych przez Rząd dla złagodzenia szkód wojennych i zapobieżenia nędzy.

Na zasadzie § 5 ordynacji cłowej, zawartej w rozporządzeniu byłego Jenerał Gubernatorstwa z dnia 2 stycznia 1917 r. Dz. Rozp. № 60 i byłego C. i k. Zarządu wojskowego w Polsce z dnia 9 stycznia 1917 r. Dz. Rozp. część II № 4, utrzymanej w mocy rozporządzeniem Kierownika Ministerstwa Skarbu z dnia 12 listopada 1918 r. zwalnia się sprowadzane na rachunek Rządu Polskiego dla złagodzenia szkód wojennych i zapobieżenia nędzy zboże i wszelkie inne środki spożywcze od opłaty cła.

Warszawa, dnia 22 stycznia 1919 r.

Minister Skarbu:
(—) Dr. *Englich.*

(Monitor Polski z d. 7 lutego 1919 r. № 31).

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 20. 3893. 8. II. 19. 1000.